

Naaktslakken

Gewas: Diverse gewassen

Wetenschappelijke naam: *Milax agrestis*, *Deroceras reticulatum*, *Arion hortensis*, *Arion ater*

Groep: Overige aantasters

Naaktslak op aardappelblad

Slakkenvraat in aardappel

Akkeeraardslak (Foto PPO AGV)

Slakkenschade in een koolzaadperceel.

Klik op de afbeelding voor een vergroting.

© Copyright WUR, NVWA, Delphy, KAD, Landbrugsinfo

Herkenning

Er zijn verschillende naaktslakken: akkeeraardslak, grauwe veldslak, zwarte wegsnak en grote zwarte wegsnak. Slakkenvraat is herkenbaar aan de rafelige, onregelmatige gaten in het blad vaak met een slijmspoor. Vaak blijven de nerven intact.

Vraat van slakken is te onderscheiden van vraat van andere beesten doordat slakken een slijmspoor achterlaten.

Bij aantasting van gewassen direct na het zaaien of planten kan dit tot wegval van planten leiden. Beschadigde plantendelen zijn mogelijke invalspoorten voor allerlei schimmelinfecties.

Ook vervuiling van het gewas met uitwerpselen en slijmsporen vermindert de sierwaarde van gewassen.

Omdat de slakken `s nachts actief zijn en zich overdag terugtrekken, worden ze niet vaak op de beschadigde planten teruggevonden. Meestal ziet men geskeletteerde bladeren. De slakken kunnen de planten volledig kaal vreten.

Afhankelijk van de soort kunnen naaktslakken 30 tot 150 mm lang worden.

Levenswijze

Slakken zijn weekdieren en kunnen grofweg worden ingedeeld in naaktslakken en [huisjesslakken](#).

Naaktslakken kunnen veel schade aanrichten in allerlei gewassen. Ze zijn weinig tot niet kieskeurig bij de keuze van hun voedsel. Slakken vreten bij voorkeur aan jonge scheuten en bladeren. Ze hebben een tong die uit een rij harde tandjes bestaat en schrapen /raspen daarmee over de bladeren. Naaktslakken kunnen in een uur tijd half hun lichaamsgewicht aan voedsel verorberen.

De slakken kunnen overwinteren op beschutte plaatsen of door eieren. In het voorjaar voeden ze zich met dood organisch materiaal. Later vreten ze jonge plantendelen aan. De levenswijze is er op gericht om uitdroging te voorkomen.

Slakken zijn hermafrodit: elk individu heeft zowel mannelijke als vrouwelijke geslachtsorganen. Bij de paring bevruchten de beide individuen elkaar waarna beide enkele honderden eieren kunnen produceren. De eieren worden in groepjes van 5 tot 25 stuks afgezet op beschutte, vochtige plaatsen. Ze hebben een grote vruchtbaarheid en kunnen snel voortplanten, één slak kan ± 500 eieren leggen

Slakken kunnen één tot twee jaar oud worden en leggen driemaal per jaar eieren. Bij warm weer komen de eieren na drie weken uit. Eieren die in het najaar worden gelegd komen pas het volgend voorjaar uit.

Tussen 18°C en 30°C zijn slakken het meest actief. Naaktslakken zijn gevoelig voor uitdroging en trekken zich daarom overdag terug op vochtige, koele plekken. In kassen zijn het hele jaar door vochtige plekken aanwezig. Ook de temperatuur is in kassen gunstig voor de ontwikkeling van de slakkenpopulatie.

Maatregelen

- Biologische bestrijding kan met behulp van parasitaire aaltjes of biologische middelen op basis van ferri fosfaat.
- Daarnaast worden slakken gegeten door vogels, egels, muizen, mollen, kikkers, padden en kippen. Het effect hiervan zal in kassen niet groot zijn.
- Verwijderen van gewasresten en onkruid in en om de kas voorkomt dat slakken een plaag worden.
- Wegvangen is ook een mogelijkheid om schade door slakken te verminderen.

Meer informatie

- Zoek binnen [Groen Kennisnet](#) naar [meer informatie over Slakken](#)
- Zie ook [huisjesslakken](#)
- [Aanvullende informatie over mogelijke bestrijding](#)

[Tweet](#)